

Arrest

nr. 178 101 van 22 november 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. BRAEM loco advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de clan Hawadle. U bent afkomstig uit het dorp Halgan gelegen in het district Bulo Burte waar u gans uw leven woonde. U genoot drie jaar regulier onderwijs in de lagere school van uw dorp. Overdag hielp u uw familie op de landbouwgronden in Halgan. Wanneer u in de namiddag terugkeerde voetbalde u met vrienden op een plein in Halgan. In het verleden maande Al Shabaab jullie reeds aan te stoppen met voetballen. Jullie sloegen deze waarschuwing in de wind en voetbalden verder. Op een dag kwam Al Shabaab langs en sloeg glas stuk op het voetbalveld. Ze eisten dat jullie met hen samenwerkten. Terug thuis adviseerde uw vader u het voetballen voor bekeken te houden. Omdat voetbal uw enige vertier was, u drinkt geen alcohol en

gebruikt geen verdovende middelen, kreeg u dit niet over uw hart. Toch ging u niet meer terug naar het voetbalveld.

Op een dag ging u naar de markt. De militanten van Al Shabaab hielden daar een vergadering, waarbij de dorpsoudsten van Al Shabaab eveneens uitgenodigd waren. Daar werd jullie verteld dat de bedenktijd over was. Ze zeiden dat jullie tijd verspilden met goddeloze zaken zoals voetbal en beter aan de jihad zouden deelnemen. Ze vroegen waarom jullie niet ingegaan waren op hun vraag tot medewerking. De militanten van Al Shabaab stelden voor om onmiddellijk naar het trainingskamp te vertrekken waar jullie een wapenopleiding zouden genieten. Vier jongeren gingen met hen mee, u en twee anderen weigerden hierop in te gaan. Ze waarschuwden jullie dat ze nog zouden terugkomen. Toen u de volgende dag terugkeerde van jullie landbouwgronden kwam u één van de twee andere jongens tegen die de rekrutering ook hadden afgehouden. Hij vertelde u dat jullie door Al Shabaab van spionage voor de overheid beschuldigd werden. U dacht dat hij een grap maakte. Toch besloot u gedurende drie dagen thuis te blijven en niet op het veld te gaan werken. De jongen die u gewaarschuwd had dat jullie van spionage beschuldigd werden was ondertussen gevlucht.

Toen u later opnieuw terugkeerde van jullie landbouwgronden bemerkte u een samenschooling aan de markt. U zag daar het levenloze lichaam van uw vriend. Toen u thuis aankwam waarschuwde de buurvrouw u dat u naar de velden moest vluchten. Nadat u daar vier uur ondergedoken zat kwam uw vader u vertellen dat uw vriend vermoord was door Al Shabaab en dat zij ook naar u op zoek waren. U zat in totaal vier dagen verborgen op jullie landbouwgronden. U hoorde daar op de radio dat Al Shabaab een prijs op uw hoofd had gezet. De vierde dag na uw onderduiken kwam de smokkelaar u met de wagen ophalen. Op 7 januari 2015 verliet u Somalië en reisde via Ethiopië, Oeganda, Soedan en Libië naar Italië. U diende geen asielaanvraag in bij de Italiaanse asielinstanties maar reisde met de trein verder naar België waar u op 22 mei 2015 een asielaanvraag indiende. U verklaart niet terug te kunnen keren naar uw land van herkomst omdat u Al Shabaab vreest. U legt geen stukken neer ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Allereerst dient er op gewezen te worden dat de door u opgegeven leeftijd bij aankomst in België niet door de Dienst Voogdij aanvaard werd. Waar u bij uw asielaanvraag verklaarde op 6 mei 1998 te zijn geboren en dus 17 jaar oud te zijn wees het leeftijdsonderzoek dd. 3 juni 2015 uit dat u in werkelijkheid 19,85 jaar oud bent met een standaarddeviatie van 1,8 jaar. U houdt tijdens het gehoor voor het CGVS vast aan uw initieel opgegeven leeftijd (cgvs p.3). Uit bovenstaande vaststelling blijkt dat u trachtte de Belgische asielinstanties te misleiden in hun beoordeling van uw nood aan bescherming. Dat u poogde om u de leefwereld en de inzichten van een 16-jarige aan te meten toen uw asielrelaas zich zou hebben afgespeeld, terwijl u in werkelijkheid zo'n twee jaar ouder was, schaaft sterk het geloof in uw asielmotieven.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw asielaanvraag uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie vragenlijst CGVS), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige

schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat niet enkel uw verklaringen betreffende uw leeftijd vragen oproepen maar dat aan uw bewering dat u vanaf uw geboorte tot het moment van uw vertrek op 7 januari 2015 steeds in Halgan verbleef (cgvs p.3) evenmin geloof kan worden gehecht. Er dient immers te worden vastgesteld dat u doorheen uw gehoor voor het CGVS niet alleen een oppervlakkige en weinig doorleefde maar soms ook regelrecht met de ter beschikking zijnde informatie tegenstrijdige geografische kennis tentoonspreidt betreffende uw regio.

Wanneer het CGVS informeert naar de ligging van het dorp Garaashka verklaart u dat het ten zuiden van Halgan ligt in de richting van Bulo Burto, op ongeveer vijftientig minuten rijden van uw dorp (cgvs p.9). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt Garaashka echter het meest nabij gelegen dorp van Halgan, op slechts enkele honderden meters van uw dorp. Het is dan ook geheel niet aannemelijk dat een inwoner van Halgan de ligging van dit dorp volledig foutief inschat. De dorpen Farqalaal, Dirgis, Gadaan, Bo'o (Booco) en Hilo Shidle weet u correct ten westen van Halgan te situeren. Gevraagd welk dorp men tegenkomt wanneer men vanuit Farqalaal in de richting van Hilo Shidle zou stappen en dit laatste dorp achter zich laat stelt u dat Gadaan het eerstvolgende dorp is (cgvs p.11). In werkelijkheid ligt het dorp Gadaan ten noorden van Farqalaal en niet ten zuiden van Hilo Shidle en keert u de locatie van deze zeer nabij gelegen dorpen eenvoudigweg om. Over het eerder vermelde dorp Bo'o (Booco) stelt u dat het een buurdorp van Farqalaal is (cgvs p.11). Uit de bij het administratief gevoegde informatie blijkt echter dat Booco stroomopwaarts van de Shabelle rivier gelegen is en er minstens een zevental dorpen tussen beide dorpen liggen.

Gevraagd waar El Gargaro ligt moet u het antwoord schuldig blijven (cgvs p.12). Nochtans ligt het dorp El Gargaro op amper enkele kilometers van Halgan in noordoostelijke richting. Ook het eerste dorp ten noorden van Halgan, Harar Kabaray, blijkt u geheel onbekend (cgvs p.12-13). Van Waregto, het dorp pal ten westen van Halgan, heeft u nog nooit gehoord (cgvs p.13). Het nabijgelegen dorp Xoofow (Hoofow) situeert u op het ene moment tijdens het gehoor correct aan de oostelijke kant van Halgan (cgvs p.13) om onmiddellijk hierna te verklaren dat u dit dorp niet kent maar wel het dorp Xoofuw. Dit laatste dorp situeert u niet in de omgeving van Halgan, maar in het zuiden, in de buurt van de stad Bulo Burto en voorbij het dorp Beero Yabal (cgvs 14-15).

Uw verklaring voor uw onwetendheid hieromtrent, dat u Halgan nooit verliet (cgvs p.15), overtuigt geheel niet. Niet alleen is het weinig aannemelijk dat een volwassen inwoner van Halgan die actief deelnam aan het maatschappelijk leven zijn dorp nooit verliet, zelfs van iemand die zijn dorp nooit verlaat mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij de buurdorpen van zijn dorp kan situeren. De vaststelling dat u tijdens uw gehoor wel in staat blijkt vierentwintig verschillende dorpen in het noorden van het district Bulo Burto (cgvs p.6-7) op te noemen maar tegelijkertijd een uiterst beperkte geografische kennis betreffende uw onmiddellijke leefomgeving tentoonspreidt doet het ernstige vermoeden ontstaan dat uw kennis van de dorpen in Bulo Burto een ingestudeerd karakter vertoont.

Waar u uw uitermate beperkte kennis betreffende de buurdorpen van Halgan tracht te vergoelijken door te stellen dat u uw dorp nooit verliet dient echter vastgesteld te worden dat uw kennis van Halgan evenmin overtuigt. Zo weet u weliswaar correct te vertellen dat er een rivier in de omgeving van Halgan ligt, maar wanneer het CGVS informeert waar deze rivier gelegen is overtuigen uw bijzonder weinig consistente verklaringen allerminst. U stelt eerst dat de rivier vanuit Halgan gezien meer aan de oostkant ligt om vervolgens te beweren dat hij soms ook meer aan de westkant ligt waarna u uw tegenstrijdige verklaringen probeert te vergoelijken door er op te wijzen dat de windrichting afhankelijk is van de positie die men inneemt. Uiteindelijk besluit u dat deze rivier toch meer aan de westkant ligt (cgvs p.9). Wanneer het CGVS u er op wijst dat uw antwoorden niet duidelijk zijn en u uitnodigt toe te lichten of de rivier in oostelijke dan wel westelijke richting of toch eerder in beide windrichtingen ten opzichte van Halgan ligt verklaart u, nadat u van de protection officer van het CGVS de bevestiging heeft gekregen dat er slechts vier windrichtingen bestaan, dat hoewel de rivier meer aan de westelijke zijde gelegen is heel veel inwoners van Halgan denken dat de rivier in oostelijke richting ligt.

De verdere onduidelijkheid die u met dit laatste antwoord creëert wordt nog versterkt door uw aanvulling dat de rivier officieel wel aan de westkant ligt. Gevraagd wat u bedoelt met uw verklaring dat de rivier officieel aan de westkant ligt bevestigt u dat de rivier weliswaar aan de westkant ligt maar dat als u het aan uw vader vraagt hij u vertelt dat de rivier eveneens aan de oostelijke zijde van Halgan gelegen is en dus aan beide zijden vloeit. Wanneer het CGVS ten einde raad vraagt waar het water van de rivier stroomt, daarbij de "officiële" ligging van de rivier buiten beschouwing latend, verklaart u dat als het van u afhangt het de westelijke zijde betreft. Gevraagd waarom u dan aanvankelijk beweerde dat de rivier aan de oostelijke zijde van Halgan ligt heeft u hiervoor geen verklaring maar stommelt u excuses (cgvs p.10). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat een rivier het oosten van het dorpscentrum van Halgan afgrenst en in de omgeving van het dorp Farqalaal samenvloeit met de Shabelle rivier. Over dit laatste dorp verklaart u dan weer dat het weliswaar in de richting van de rivier ligt maar dat de rivier daar eigenlijk niet stroomt (cgvs p.11). Van iemand die verklaart dat zijn vader landbouwer was en hij zelf tot op het moment van zijn vertrek op de familiale gronden in Halgan werkte en bijgevolg afhankelijk was van water mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij éénduidige, gedetailleerde en correcte verklaringen kan afleggen over de rivier(en) die in zijn onmiddellijke omgeving stromen. Dat u hier geheel niet toe in staat blijkt ondergraaft andermaal uw beweerde herkomst uit Halgan.

Al evenmin overtuigen uw verklaringen betreffende de veiligheidssituatie in uw voorgehouden regio van herkomst. Wanneer het CGVS informeert of u zich een incident met een bus herinnert van tijdens uw kindertijd antwoordt u ontkennend. U stelt alleen weet te hebben van busongelukken, maar nooit te hebben gehoord van een aanslag op een bus of een incident waarbij explosieven in een bus zaten (cgvs p.8-9 en 19). Dit is opmerkelijk. In 2001 vielen er in uw dorp van herkomst Halgan immers ongeveer dertig doden bij een aanslag op een bus. Het CGVS is er zich van bewust dat u slechts vijf jaar oud was ten tijde van dit incident. Toch mag worden aangenomen dat deze aanslag een erg grote impact had op de relatief kleine gemeenschap te Halgan en bijgevolg in het collectieve geheugen van de inwoners gebeiteld staat. Dat u, actief in het maatschappelijk leven in Halgan, niet gehoord blijkt te hebben van deze aanslag roept dan ook bijzonder ernstige vragen op betreffende uw herkomst uit dit dorp.

Verder stelt u gedurende zeven jaar onderwijs te hebben genoten in een koranschool te Halgan (cgvs p.4-5). Aangaande de problemen tussen Al Shabaab en de koranleraars in Halgan stelt u dat Al Shabaab eind 2013 drie leraars aanhield, waaronder uw eigen leraar (cgvs p.15). Wanneer het CGVS informeert naar aanhoudingen of ontvoeringen van koranleraars daterend van voor of na de ontvoering van de drie leraars eind 2013 verwijst u naar de ontvoering van twee koranleraars na de ontvoering van uw leraar (cgvs p.16). Nogmaals gevraagd of er ontvoeringen van koranleraars in Halgan plaats hadden voorafgaand aan de ontvoering van uw leraar antwoordt u weliswaar bevestigend maar blijkt hier verder niets over te kunnen vertellen. U stelt enkel dat het altijd imams en sheiks zijn die gearresteerd worden. U tracht uw onvermogen om deze incidenten in de tijd te situeren antropologisch te kaderen door middel van uw bewering dat men in Somalië geen vaste tijd hanteert (cgvs p.16-17).

Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat de imams en korangeleerden te Halgan reeds in 2011 ernstige problemen kenden met Al Shabaab. Dit leidde tot de arrestatie van twaalf clerici in Halgan op 25 februari 2011. Na protesten door inwoners en dorpsoudsten van Halgan diende Al Shabaab de arrestanten vrij te laten. Twee weken later, op 8 maart 2013, arresteerde Al Shabaab opnieuw acht koranleraars. Rekening houdend met uw bewering dat u zelf tot 2013 les volgde in een koranschool in Halgan ondergraven uw met de ter beschikking zijnde informatie tegenstrijdige verklaringen betreffende de arrestaties van koranleraars in uw dorp verder de geloofwaardigheid van uw bewering afkomstig te zijn uit Halgan.

Wanneer het CGVS informeert naar ontvoeringen of aanhoudingen naast deze van de koranleraars verklaart u dat jongeren meegenomen werden, maar dat u geen weet heeft van andere ontvoeringen. U stelt dat er zeker nooit ouderen ontvoerd werden (cgvs p. 19 en 22). Nochtans werden er op 5 december 2011 vierenvijftig bewoners van Halgan ontvoerd door Al Shabaab. Onder de ontvoerden waren naast jongeren ook zakenlui en ouderen. Ook al was u in 2011 slechts vijftien jaar oud, toch mag aangenomen worden dat dergelijke gebeurtenis een ingrijpend karakter heeft in een dorp als Halgan zodat er redelijkerwijs vanuit gegaan kan worden dat u hierover correcte en gedetailleerde verklaringen kan afleggen. De vaststelling dat u hier geheel niet toe in staat bent ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Halgan gelegen in het district Bulo Burto in de regio Hiraan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Halgan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd op het moment van uw asielaanvraag uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (cgvs p.23).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust (cgvs p.23). Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.1.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending artikel 3 EVRM

II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn. De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier. De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit. De verwerende partij meent vooreerst dat de verzoekende partij niet afdoende de Halgan omliggende dorpen weet te situeren.

II.1.2. Het verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving.

Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen (cf. stuk 3):

“In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan:

1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat “het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalië woonden.” Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft. “In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorggevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze

vluchtelingen allen met een uitgewerkte clan-familiekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen. M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed. (...). En verder: "In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes – (...) – niet (kunnen) kennen."

II.1.3. Hierbij wordt dus niet gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel. Wel wordt opgeroepen tot enig relativiseringsvermogen bij de analyse ervan. In casu telt het verslag van het interview 24 pagina's en maar liefst 9 pagina's lang (!) wordt er doorgevraagd over omliggende dorpjes en moet verzoekende partij schattingen geven over afstanden, terwijl zij duidelijk aangeeft dat zij er nooit geweest is. Dit is niet ernstig meer.

Over de clans wordt er nauwelijks iets gevraagd. Nochtans dient ook dit onderdeel uit te maken van een evenwichtige herkomstcheck (waarbij evenmin een encyclopedische kennis kan worden verwacht). Het is niet omdat het voor de onderzoeker zelf makkelijk is om de kaart te volgen, dat verzoekende partij effectief een "kaart" in haar hoofd zitten heeft.

II.1.4. Daarnaast worden er in de bestreden beslissing nog andere elementen aangehaald, waarvan de pertinentie onduidelijk is.

Zo wordt er op gehamerd dat het leeftijdsonderzoek uitwees dat de verzoekende partij 19,85 jaar oud (met een standaarddeviatie van 1,8 jaar!) was bij haar asielaanvraag en geen 17 jaar... Hieruit leidt zij af dat de verzoekende partij getracht zou hebben de Belgische asielinstanties te misleiden en dit "schaadt sterk het geloof" in haar asielmotieven. Nochtans is het vergissen in leeftijd en het niet kennen van de exacte geboortedata bij Somali's schering en inslag. Hieruit afleiden dat verzoekende partij de asielinstanties heeft trachten te misleiden is werkelijk een brug te ver! Het lijkt er op alsof de verwerende partij van éénder welk hout pijlen wil maken om haar weigeringsbeslissing te onderbouwen.

Hetzelfde geldt voor een aanslag op een bus toen de verzoekende partij volgens de verwerende partij 5 jaar oud was (mogelijks slechts 3 jaar als men met de standaarddeviatie van 1,8 jaar rekening houdt). Vooreerst kan verzoekende partij zich dat slechts herinneren als er blijvend over gesproken wordt en dan ...nog! In een context waar dagelijks geweld schering en inslag is, is het nog maar de vraag of een dergelijk gedateerd incident nog stof doet opwaaien...

II.1.5. Verzoekende partij weet daarnaast ook te vertellen dat er constant spanningen waren tussen Al Shabaab en de korangeleerde in Halgan. Cf. Interview p. 15: Verwerende partij vergist trouwens zichzelf: ze verwijst in de bestreden beslissing naar een incident op 25 februari 2011 en één van twee weken later, met name 8 maart 2013... Het gaat over echter over twee incidenten in 2013 (en niet één in 2011), waarvan de verzoekende partij misschien het precieze aantal gearresteerde korangeleerden fout heeft en het verkeerdelijk situeert naar het einde van 2013 toe, maar ze weet wel dat het gebeurd is. Cf. Interview p. 15: 8 maart 2013 viel inderdaad op een vrijdag. Cf. Interview p. 16: Ook hier kan de verzoekende partij geen complete onwetendheid verweten worden.

II.1.6. Nochtans beweert de verwerende partij dat de verzoekende partij niet (recentelijk) in Halgan verbleven heeft. Haar asielrelaas wordt al helemaal niet meer onderzocht.

Verwerende partij is duidelijk zeer snel en voorbarig tot deze conclusie gekomen. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, evenals de artikelen 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet. Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn. Daarom wordt dan ook in hoofdorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

2.1.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt de vluchtelingenstatus geweigerd omdat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Halgan gelegen in het district Bulo Burto in de regio Hiraan. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) hij een gebrekkige kennis heeft over zijn onmiddellijke leefomgeving in het dorp Halgan waar hij heel zijn leven gewoond heeft tot aan zijn vlucht in 2015: hij kan de dichtste buurdorpen niet situeren (ii) hij ongeloofwaardige verklaringen aflegt aangaande de ligging van de rivier (iii) hij niet op de hoogte blijkt te zijn van een aanslag op een bus en aanhoudingen of ontvoeringen van koranleraars in Halgan.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van de verzoekende partij voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt in concreto. Vooreerst wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Voorts en naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

In casu dient na de lezing van het administratief dossier te worden vastgesteld dat de verzoekende partij middels haar verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Halgan gelegen in het district Bulu Burto in de regio Hiraan en dat zij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op haar nationaliteit, haar reële verblijfsituatie of regio van herkomst en dus op haar eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende poging onderneemt om het geheel van de motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Het komt aan de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.1.2. Waar verzoeker verwijst naar een advies van Professor ABBINK aan het UNHCR wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoekers asielrelaas vreemd asielsdossier, niet nuttig wordt aangevoerd. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoekers asielzaak.

De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven aangaande zijn onmiddellijke leefomgeving en de ligging van de rivier niet eens aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt.

2.1.3. Verzoeker betoogt: *“dat het leeftijdsonderzoek uitwees dat de verzoekende partij 19,85 jaar oud (met een standaarddeviatie van 1,8 jaar!) was bij haar asielaanvraag en geen 17 jaar... Hieruit leidt zij af dat de verzoekende partij getracht zou hebben de Belgische asielinstanties te misleiden en dit “schaadt sterk het geloof” in haar asielmotieven. Nochtans is het vergissen in leeftijd en het niet kennen van de exacte geboortedata bij Somali's schering en inslag. Hieruit afleiden dat verzoekende partij de asielinstanties heeft trachten te misleiden is werkelijk een brug te ver! Het lijkt er op alsof de verwerende partij van éénder welk hout pijlen wil maken om haar weigeringsbeslissing te onderbouwen”.*

Uit het wetenschappelijk leeftijdsonderzoek dat werd uitgevoerd, en dat zich in het dossier bevindt, blijkt dat verzoeker *“meer dan 18 jaar oud is”*. Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de verwerende partij ten onrechte besluit dat verzoeker trachtte de Belgische asielinstanties te misleiden in hun beoordeling van zijn nood aan bescherming. Zo blijkt ook dat verzoeker tijdens het gehoor voor het CGVS vasthield aan zijn initieel opgegeven leeftijd (cgvs p.3).

2.1.4. Verzoeker stelt dat hij ten tijde van de aanslag op een bus volgens de verwerende partij 5 jaar oud was (mogelijks slechts 3 jaar als men met de standaarddeviatie van 1,8 jaar rekening houdt). Hij verantwoordt zijn onwetendheid door te stellen dat hij zich dat slecht kan herinneren *“als er blijvend over gesproken wordt en dan ...nog! In een context waar dagelijks geweld schering en inslag is, is het nog maar de vraag of een dergelijk gedateerd incident nog stof doet opwaaien...”*

Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de verwerende partij ten onrechte besluit dat *“deze aanslag een erg grote impact had op de relatief kleine gemeenschap te Halgan en bijgevolg in het collectieve geheugen van de inwoners gebeiteld staat. Dat u, actief in het maatschappelijk leven in Halgan, niet gehoord blijkt te hebben van deze aanslag roept dan ook bijzonder ernstige vragen op betreffende uw herkomst uit dit dorp”*. De verwerende partij gaat in deze vaststelling net uit van de jonge leeftijd van verzoeker. Verzoeker toont niet aan dat voornoemde conclusie fout is door te verwijzen naar een context *“waar dagelijks geweld schering en inslag is”*, noch wordt dit verder toegelicht.

2.1.5. Aangaande de vaststellingen over de problemen tussen Al Shabaab en de koranleraars in Halgan komt verzoeker niet verder dan te stellen dat de verwerende partij zich vergist over een datum (2011 in plaats van 2013) en dat 8 maart 2013 inderdaad op een vrijdag viel. Hiermee verschoont verzoeker niet het feit dat hij verklaarde dat de incidenten plaats vonden op het einde van het jaar terwijl ze plaats hadden op 8 maart, zijnde het begin van het jaar. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij ten onrechte vaststelt: *“Verder stelt u gedurende zeven jaar onderwijs te hebben genoten in een koranschool te Halgan (cgvs p.4-5). Aangaande de problemen tussen Al Shabaab en de koranleraars in Halgan stelt u dat Al Shabaab eind 2013 drie leraars aanhield, waaronder uw eigen leraar (cgvs p.15). Wanneer het CGVS informeert naar aanhoudingen of ontvoeringen van koranleraars daterend van voor of na de ontvoering van de drie leraars eind 2013 verwijst u naar de ontvoering van twee koranleraars na de ontvoering van uw leraar (cgvs p.16). Nogmaals gevraagd of er ontvoeringen*

van koranleraars in Halgan plaats hadden voorafgaand aan de ontvoering van uw leraar antwoordt u weliswaar bevestigend maar blijkt hier verder niets over te kunnen vertellen. U stelt enkel dat het altijd imams en sheiks zijn die gearresteerd worden. U tracht uw onvermogen om deze incidenten in de tijd te situeren antropologisch te kaderen door middel van uw bewering dat men in Somalië geen vaste tijd hanteert (cgvs p.16-17). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat de imams en korangeleerden te Halgan reeds in 2011 ernstige problemen kenden met Al Shabaab. Dit leidde tot de arrestatie van twaalf clerici in Halgan op 25 februari 2011. Na protesten door inwoners en dorpsoudsten van Halgan diende Al Shabaab de arrestanten vrij te laten. Twee weken later, op 8 maart 2013, arresteerde Al Shabaab opnieuw acht koranleraars. Rekening houdend met uw bewering dat u zelf tot 2013 les volgde in een koranschool in Halgan ondergraven uw met de ter beschikking zijnde informatie tegenstrijdige verklaringen betreffende de arrestaties van koranleraars in uw dorp verder de geloofwaardigheid van uw bewering afkomstig te zijn uit Halgan.”

Bovendien laat verzoeker volgende vaststelling ongemoeid: “Wanneer het CGVS informeert naar ontvoeringen of aanhoudingen naast deze van de koranleraars verklaart u dat jongeren meegenomen werden, maar dat u geen weet heeft van andere ontvoeringen. U stelt dat er zeker nooit ouderen ontvoerd werden (cgvs p. 19 en 22). Nochtans werden er op 5 december 2011 vierenvijftig bewoners van Halgan ontvoerd door Al Shabaab. Onder de ontvoerden waren naast jongeren ook zakenlui en ouderen. Ook al was u in 2011 slechts vijftien jaar oud, toch mag aangenomen worden dat dergelijke gebeurtenis een ingrijpend karakter heeft in een dorp als Halgan zodat er redelijkerwijs vanuit gegaan kan worden dat u hierover correcte en gedetailleerde verklaringen kan afleggen. De vaststelling dat u hier geheel niet toe in staat bent ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweringen”.

2.1.6. Het geheel van voorgaande vaststellingen betreft gegevens en gebeurtenissen uit de persoonlijke leefwereld en directe leefomgeving van de verzoekende partij zodat in alle redelijkheid mag worden verwacht dat zij hiervan kennis zou hebben, quon non. De Raad beklemtoint dat niet verwacht wordt dat de verzoekende partij over alle geografische, maatschappelijke en sociologische aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt. Er kan wel redelijkerwijze verwacht worden dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet toelicht. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Uit de gehoorverslagen blijkt dat haar kennis over haar directe leefomgeving ernstig ontoereikend is.

Voorgaande motieven, die steun vinden in het administratief dossier en die bijdragen tot het besluit dat de verzoekende partij niet aannemelijk gemaakt heeft daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Halgan gelegen in het district Bulo Burto in de regio Hiraan, blijven onverminderd staande en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Waar de verzoekende partij nog laakt dat het Commissariaat-generaal absoluut niet motiveert omtrent haar asielrelaas, dient te worden herhaald dat de verzoekende partij, gelet op het geheel van wat voorafgaat, niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Halgan gelegen in het district Bulo Burto in de regio Hiraan, Somalië. Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben voorgedaan en kan in hoofde van de verzoekende partij geen gronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin worden aangenomen.

2.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

In zoverre de verzoekende partij zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. De verzoekende partij toont niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar zijn asielrelaas evenmin volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Gelet op het feit dat de verzoekende partij de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoon

maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Gelet op het voormelde toont de verzoekende partij niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3. In casu maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

2.4. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC